

РУСАЛКА

Вълнитъ заператъ
Подъ тъмнитъ чуки,
Надъ тъмната бездна
Русалка седи,
Въ златиститъ кждри
Звездица блѣщука,
Молитва трепери
Въ прозирни гърди.

Зове тя сърцето,
Що нѣвга погуби,
Що първенеъ у нея
Животъ съживи,
Сърцето, що съ писъкъ
Прощаленъ залюби
И гробъ му приготви
Въ подводни треви.

Вълнитъ се плискатъ
Подъ тъмнитъ чуки,
И глухо преплитатъ
И отзвукъ и зовъ, —
Надъ тъмната бездна
Звучи и блѣщука
Безсмъртната струна
На смъртъ и любовъ.